

Jumta kori nostiprina ar šķēršdēļiem, kurus izvieto ar atstarpēm (80. att.). Šim nolūkam izmanto 25 mm biezus antisepētus vai ar antisepētēju krāsu nokrāsotus dēļus, kurus piestiprina pie garenvirzienā novietotiem dēļiem, kas savukārt ir piestiprināti pie jumta kārtīm. Līdz ar to niedru jumts ir ieklāts.

siva vēdināšana, pēc dažu gadu ekspluatācijas pirts telpās izdala nepatīkamu smaku.

Nedaudz labāks variants ir grunts izņemšana aptuveni 50 cm dziļumā (vai pat dziļāk) un tās aizvietošana ar oļiem vai rupju smilti. Šādas grīdas virskārtu veido no vidēji rupjas smilts un tajā ie-

solim. Pēc katras pirts lietošanas reizes redeles jānomazgā un jāizžāvē, lai tās nepelētu, neiegūtu nepatīkamu smaku (nepiesūktos ar sviedriem) un il-gāks būtu to kalpošanas laiks.

Koka redeles var izgatavot no sažāģētām koka latām, tās pienaglojot pie šķērskokiem. Naglu galvas koksnē jāiedziļina vismaz 1–2 mm dziļi. Latas var pienaglot arī no šķērskoku puses. Koka redeļu izmēriem jābūt tādiem, lai tās bez sarežģījumiem varētu iznest pa durvīm. Tāpēc vajadzības gadījumā karsētavā var izvietot divas vai trīs koka redeles tā, lai tās varētu brīvi pārvietot telpā un arī iznest no tās.

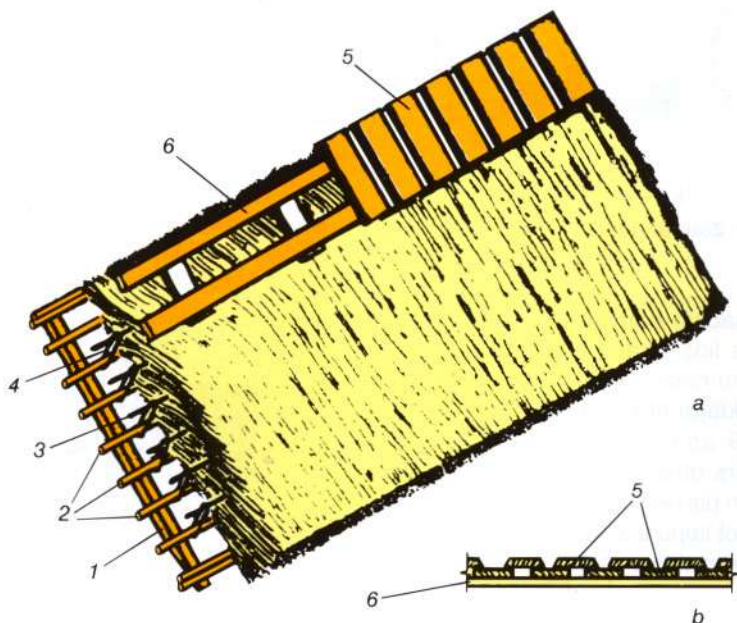
Vēl labāk koka latas piestiprināt pie lokanas plastmasas vai izturīga auduma (brezenta) lentēm. Latas piestiprina, no lentes puses tās pienaglojot ar platgalvas naglām vai starp naglu un lenti ievietojot paplāksni. Atstatumam starp latām jābūt 1,5–2 cm. Šādas koka redeles saunas uzkopšanas laikā var viegli sarullēt un to pārvietošana saunas robežās un arī iznešana pa durvīm nekādas grūtības nesagādās. Alternatīva koka redeļu grīdai var būt arī cauru-mots gumijas vai cita līdzīga materiāla paklājs, ko vajadzības gadījumā var viegli nomazgāt.

Pirms grīdas izveidošanas nedrīkst aizmirst izveidot pamatu stacionārai pirts krāsnij ar akmeņu krāvu (vieglai elektriskajai krāsnij to veidot nav nepieciešams).

Betona grīdas ierīkošanai var izmantot smagās pildvielas (oļus, šķembas) vai arī vieglās pildvielas (keramzītu, izdedžus u. c.). Kā zināms, jo mazāka ir materiāla tilpummasa, jo labākas ir tā siltumtehnikās īpašības. Tāpēc no siltumtehnikās viedokļa pirts karsētavā efektīvāka ir no vieglbetona veidota grīda.

Betona grīdu ierīko uz 10–15 cm biezas rupjas smilts, oļu vai šķembu sagatavošanas kārtas. Oļus vai šķembas vēlams ieblietēt smiltī. Sagatavošanas kārtu veido uzreiz tādā slīpumā, kādā jāveido grīda. Virs pabēruma iestrādā 6–10 cm biezu betonmasas kārtu – betona grīdu. Lai grīdas virsma būtu līdzenāka, to ieteicams nogludināt ar cementa javu bez rupjajām pildvielām. Lai šāda grīda būtu siltāka, to var ierīkot, aptuveni 15 cm biezu keramzīta oļu vai rupju izdedžu pabērumu pārlejojot ar 3–5 cm biezu cementa javas kārtu. **FB**

(Turpinājums sekos)

80. att. Niedru jumta kores izveidošana: a – kopskats; b – kores ieklājuma šķērsriezums; 1 – spāre; 2 – jumta kārtis; 3 – kņūtiņa; 4 – stieples sējums; 5 – kores ieklājums ar šķēršdēļiem; 6 – garenēju karkass

Grīdas

Iepriekšējos žurnāla numuros apskatījām pirts norobežojošās konstrukcijas, izņemot grīdu. Arī grīda ir norobežojošā konstrukcija, jo, lai gan grīdas līmenī temperatūra pirti ir viszemākā (parasti tā nepārsniedz 30–35° C), tomēr arī caur grīdu veidojas siltuma zudumi. Turklāt pirts grīda nedrīkst būt auksta.

Pirts grīdas konstrukcija karsētavā, mazgātavā, gērbtuvē un atpūtas telpā parasti ir atšķirīga.

Karsētavā grīdu var veidot pat no labi noblietēta māla vai smilšmāla. Šāda grīda, protams, ir vislētākā, un agrāk pat uzskatīja, ka tai ir relatīvi labas siltumtehnikās īpašības. Tomēr šāda grīda vairs neapmierina pašreizējās prasības ne no siltumtehnikās, ne sanitārhygiēniskā viedokļa, neskatoties pat uz to, ka uz māla vai smilšmāla grīdām vēl novieto arī koka redeles. Mālainas grūntis mitrumu uzsūc ļoti nelielā daudzumā un ilgstošā laika periodā. Tāpēc uz tām sakrājas sviedri, kas lēnām iesūcas grīdā un, lai arī tiek veikta inten-

gremdē koka dēļus. Šajā gadījumā karsēšanas procesā izdalītais mitrums neaizkavējas un notek ar oļiem aizpildītajā bedrē un pēc tam iesūcas gruntī. Pēc pirts lietošanas grīdu noskalo.

Tomēr biežāk pirtīm ierīko mūsdienīgāku – koka dēļu vai betona grīdu. Par labāku uzskata betona grīdu, jo no sviedriem koks kļūst slidens, kā arī nepatīkami smako. Grīda ir visaukstākā vieta karsētavā, tāpēc tajā ieteicams ievietot siltumizolāciju. Karsētavas grīdai nav jāparedz speciāla ūdens savākšanas vieta, jo lielākā daudzumā ūdens uz grīdas var nokļūt tikai karsētavas tīrīšanas un mazgāšanas laikā. Tomēr karsētavas grīdu ieteicams veidot ar nelielu kritumu (apmēram 2°) uz ūdens aiztecēšanas vietu telpas stūrī vai pie durvīm, lai grīdu varētu skalot ar ūdeni.

Lai betona grīda neslidētu un būtu siltāka, uz tās parasti novieto koka redeles, kas periodiski jāmazgā un jāžāvē. Diemžēl tās parasti ir grūti tīrāmas un nav ilgzturīgas. Koka redeles nav jānovieto zem karsēšanas lāvām un